श्रीमहाभारतं

तमस्यावीनमादीय मेरीणां निमदीन च । वायकानामनीनानि परेषादीन निर्वणः । इत्यानि मिन्नानि ।

बाह नेत्रहीन राजिल पतिति जासकी सुने । अभाविश्वभाष्याः काकीपद्वत्रवेशयः ।

विवासन वप्रवास वसा वर्गानामन स्था चीरावा स्थापना स्थार विवास अभिराजािशः।

विषयात्रकान मही नाम नेमानेकारा कारा। कार्यो ने यथा थेना निम्हतीत प्राची ।

त्रकाष्ट्रसा वर्षः प्रथ्ये काञ्चीवस्य सहात्रामः । विश्वयुक्षेत्रत्वराः प्रकारणाद्शिय्यम्तः। विश्वयक्षियम् ।

ि नाजामित्रच प॰। वाजाय १।

श्वनावय इवानापा की वापद्धवाने। भूष्ट्रियामध्या होना देवमतेन ते। प्रतिते अरतमेश प्रस्त मुख्यापिनी। वारियापेतनस्या होनं खन्ति वाप्ता ।

्रविधनेत्र मस्मेखना हुमातायन निधाया। हर्ने ००० छ०० स्ता प्रचलो चत्रमुप्पा।

अर्थायत्वित सवती विश्वित्वारा। आर्थी अर्थभेष पश्चित प्रश्वित विश्वित । विश्वमाण्यता व्यानी रिवामी सम्वर्धि । मिलिशः पायप्रे विरिक्थां की में किया

सा तदासीतमें मेना व्यामकाश्वरयद्विया। विवयास्थितमा सवया वचानामा। नारायणं नमकृत्य नरचेव नरोत्तमं। देवीं मरखतीचेव तता जयमदीरयेत्। ॥ जनमेजय उवाच ॥ तमप्रतिमसन्वाजोबनबीर्थपराक्रमं । इतं देवव्रतं श्रुत्वा पाञ्चान्येन शिखण्डिना । धृतराष्ट्रसदा राजा वाष्यव्याकुललोचनः। किमचेष्टत विप्रर्षे इते पितरि बीर्थवान्। तस्य पुत्रो हि भगवन् भीषाद्रोणमुखैरथै:। पराजित्य महेस्वामान् पाण्डवान् राज्यमिच्छति। तिसान् इते स भगवन् केती सर्वधनुषातां। यदचेष्टत कार्यस्ते ब्रहि सुयोधन। ॥ वैश्रम्पायन उवाच ॥ निहतं पितरं अत्वा धतराष्ट्री जनाधिपः। सेमे न श्रान्ति कार्यिश्वनाश्रीकपरायणः। तस्य चिन्तयता दुःखमनिमं कौरवस्य तत्। त्राजगाम विश्वद्धात्मा पुनर्गावलाणिसदा। शिविरात् सञ्चयं प्राप्तं निश्चि नागाइयं पुरं। श्वामिकेया महाराज धृतराष्ट्राः वष्ट्रच्छतः। श्रुता भीषास निधनमप्रइष्टमना स्थां। पुत्राणां जयमाकाञ्चन्वित्ततापात्रे। यथा। ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संशोच्य तु महात्मानं भीशं भीमपराक्रमं। किमकार्षुः परंतात कुरवः कालचो दिताः। तिसंसु निहते ग्रहरे दुराधर्षे महातानि। किनुस्वित् कुर्वाऽकार्षुर्निमग्नाः श्रोकसागरे। तद्दीण परं मैन्यं वैलाक्यसापि सञ्जय। भयमुत्पाद्येत्तीत्रं पाण्डवानां महात्मना। देवव्रते तु निहते कुरूणामुषमे तदा। यदकार्षुनृपतयस्तनामाच्य सञ्जय। ॥ सञ्जय उवाच ॥ प्राण राजनेकमना वचनं ब्रुवता मम। यत्ते पुत्रास्तदाकार्षुईते देवव्रते स्धे। निहते तु तदा भीमे राजन् मत्यपराक्रमे। तावकाः पाण्डवेयास प्राध्यायना पृथक् पृथक्। विस्नितास प्रदृष्टास चल्लधमां विशाम्पते। खधमां पद्यमानासे प्रणिपत्य महाताने। श्रयनं कल्पयामासुभीशायासिततेजसे। सोपधानं नर्यात्राः शरैः सन्नतपर्विभिः। विधाय रचां भीशाय समाभाव्य परसारं। अनुमान्य च गोंड्रयं कला चापि प्रदिचिण । क्राधमंरतनयनाः समवेच्य परस्परं। पुनर्यद्भाय निक्नग्मः चित्रयाः कालचादिताः।

47